

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 32. Ioannes Lucerna exstincta lucet: ipsaque Herodias viua
suis immoritur delicijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ioannes Lucerna extincta lucet ; ipsa-
que Herodias viua suis immo-
ritur delicijs.

VT lubet, in risum laxos dissolue cachinnos,
Applaudatque pares turba petulca iocos.
Mors hilares inter thyrso hilaresque corollas,
inijciat festo spicula cœca Choro.
Quæ soror, & coniux fædos accendit amores,
Par luet illa suo cum Ioue Iuno scelus.
Coniugis incestæque sororis an ergo piaculum
Is non iure perat, mors cui castus amor ?
En noua iam medio rota voluitur orbe choreæ,
Iusta pedes pedicis iam tibi pœna premet.
Discolor ad cyathos hæc vertitur alea fati.
Mors, & Vita pari ludit vtrimque toro.
Quem modò mors vmbat, natale resurget in astrum :
At tua lux Stygijs naufraga fidet aquis.
Nescit enim mors illa mori, quæ viuit amori :
Quæque odio flagrat, viuere vita nequit.

Epigramma 33.

Herodis & Ioannis dispar exitus.

PRæ quam stulte velis Rex, & Regina, sub orco
Alea nunc aliâ voluitur atra manu.
Alteraque astrigero nunc vertitur vrna senatu.
Aurea purpureas sors cui spondet opes.
Quem cruor incestat, decorat sua purpura vatem.
At tibi fax ostro rudat iniusta latus.
Exudit ille breui de compede mille coronas:
Te picis in cippo sceptrâ perusta cremant.
Sidereo bibit ille toro iam nectaris imbres:
Mœcha pari tecum mergitur hausta rogo.
Quem furor obruncat pulchro fert præmia letho:
At pretium noxæ fert lupa iuncta lupo.